

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Ülkenin dört bir yanından gelen Tekel işçileri, 9 gündür Ankara'da haklarını alabilmek amacıyla eylem yapmaktadır. Tekel işçilerinin eylemleri ile birlikte 4/C statüsünde çalışan işçilerin sorunları bir kez daha gündeme gelmiştir.

Günden güne derinleşen ekonomik krizin tehdidi altında olan işçilerimiz daha da büyük bir darboğaza itilmektedir.

Özelleştirme uygulamaları sonucunda işsiz kalan işçiler, 657 sayılı yasanın 4.maddesinin "c" fıkrasındaki hükümlere göre istihdam edilmesi öngörülmektedir.

Bu düzenleme ile işçilerin pek çok hakkı almaları engellenmektedir. Çünkü 4/C olarak tanımlanan statü, işçileri, iş güvencesinden yoksun bırakmakta, ekonomik olarak çok sınırlı ücretler karşılığı yapılmakta, sosyal ve özlük hakları açısından da önemli sınırlamaları barındırmaktadır.

Bu statüde çalışan işçilerin, yaptıkları iş, nitelik olarak kadrolu çalışanlardan farklı değildir. Bu nedenle ortaya adaletsiz bir durum çıkmaktadır. Aynı yerde aynı koşullarda aynı işi yapan kişilerin ücretleri arasından neredeyse %50'lik bir fark olmaktadır. Çalışanlar arasındaki adaletsizliğin ilk ayağı ücretlerde görülmektedir. Bunun yanında ikinci bir adaletsizlik de iş güvencesinin olmamasıdır. 4/C statüsünde çalışan işçiler 10 ay süreyle çalıştırılmakta, 2 ay zorunlu olarak ücretsiz izne çıkarılmaktadır. Bu zorunlu ücretsiz izin süresinin sonunda da işe alımla ilgili olarak bir teminat bulunmamaktadır. Yani bir işçi sadece 10 ay çalıştıktan sonra işçinin tekrar işe alınmasını sağlayacak işveren açısından bir yaptırım bulunmamaktadır. Bu da önemli bir belirsizliği ortaya çıkarmaktadır. Bu kadar belirsiz bir çalışma sistemi içinde işçilerimiz haklı olarak gelecek kaygısı taşımaktadır.

Bunun yanında işçilerin sosyal ve özlük hakları ile ilgili olarak önemli sorunlar bulunmaktadır. Aynı işi yapan kadrolu çalışanlar belirli sürelerle terfi alırken, 4/C'li bir işçinin terfi alamamaktadır. Bir ay içinde, en fazla 1 gün hastalanma hakkı olan işçilerin, bunun dışındaki her gün için maaşlarından kesinti yapılmaktadır. İşçilerin bu kadar düşük ücretlerle sağlıklı bir yaşam sürdürmelerini beklemek onlardan mucize yaratmalarını beklemekle eş değerdedir.

4/C'li olarak çalışanların, sözleşmelerinin feshedilmesi halinde ihbar, kıdem gibi memur ve işçilere ödenen tazminatlardan yararlanamamaktadır. Ayrıca emeklilikleri geldiğinde de çalışanların sözleşmeleri feshedilmektedir.

Tüm bunlar zor koşullarda yaşamak için direnen çalışanları daha da büyük zorlukların içine itmektedir.

Öncelikle;

Mali konularda ki adaletsizliğin giderilmesi gerekmektedir. Aynı iş yerinde, aynı koşullarda, aynı işi yapan kişilerin ücretlerindeki adaletsizlik Anayasa'nın eşitlik ilkesi ile bağdaşmamaktadır.

4/C statüsünde çalışan işçiler açısından eşitlik ilkesinin açık bir şekilde ihlal edildiği ortadadır. Devlet, çalışanları açısından ortaya çıkan bu eşitsizliği giderecek tedbirleri almak zorundadır. Oysa, şu anda işçilerin yaşadıkları sıkıntıların temeli 2004/7898 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile sonraki yıllarda buna uyumlu olarak çıkarılan Bakanlar Kurulu Kararlarıdır.

Devletin temel yükümlülükleri, hükümet tarafından yerine getirilmemektedir.

İşçileri köleleştiren bu düzenleme nedeniyle yaşanan sorunların bir an önce çözülmesi gerekmektedir.

4/C statüsünde çalışan işçilerin sorunları ve bu sorunların çözülmesi için yapılacakların tespiti amacıyla, Anayasa'nın 98. ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 104. ve 105. maddeleri gereğince meclis araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.24.12.2009

1. ÇETİN SOYSAL - İSTANBUL
2. DURDU ÖZBOLAT - KAHRAMANMARAŞ
3. SACİD YILDIZ - İSTANBUL
4. OSMAN KAPTAN - ANTALYA
5. BİRGEN KELEŞ - İSTANBUL
6. ORHAN ZİYA DİREN - TOKAT
7. MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ - TRABZON
8. FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU - MALATYA
9. ZEKERİYA AKINCI - ANKARA
10. YAŞAR AĞYÜZ - GAZİANTEP
11. VAHAP SEÇER - MERSİN
12. İSA GÖK - MERSİN
13. NECLA ARAT - İSTANBUL
14. METİN ARİFAĞAOĞLU - ARTVİN
15. FAİK ÖZTRAK - TEKİRDAĞ
16. MUHARREM İNCE - YALOVA
17. NESRİN BAYTOK - ANKARA
18. ERGÜN AYDOĞAN - BALIKESİR
19. AHMET KÜÇÜK - ÇANAKKALE
20. ŞAHİN MENGÜ - MANİSA
21. MEHMET ALİ SUSAM - İZMİR